

fra disse Beboere, udtales der bl. a. følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse:

„Det nye Udløb ved Gødelen, der ikke har været støttet ved Sandpumpning eller paa nogen som helst anden Maade, og som trods alle Spaadomme herom ikke er vandret mod Syd, har saaledes i flere Henseender virket langt over Forventning og derved paa en Maade kuldcastet de af den højtærede Kommission af 1. September 1914 opstillede Beregninger, baade hvad angaar Vandstandsforholdene og Afgrødeværdierne“, og længere nede hedder det: „Da Forholdene saaledes i enhver Henseende synes at tale til Gunst for Gødelen-Kanalen, havde vi haabet, at man i hvert Fald vilde have bibeholdt en passende Forsøgstid, hvor der kunde indvindes sikre Erfaringer for Kanalens Brugbarhed, inden der skrides til nye Millionforetagender ved Hvide Sande, og vi havde saa meget sikrere ventet en saadan Prøvetid, som Hvide Sande-Forsøget strakte sig over 4—5 Aar med Millionudgifter for Staten, medens Forsøgstiden med Gødelen-Kanalen synes at kunne forløbe uden en Øres Udgift“.

Jeg tør paa ingen Maade nu bestride Rigtigheden af det Resultat, den i September 1914 nedsatte Kommission er naaet til, og som netop har faaet sit Udtryk i det forelagte Lovforslag, men jeg kan jo ikke nægte, at der er meget, der forekommer mig uklart og lidet overbevisende, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil vise sig rigtigt, hvad Ordføreren for det konservative Folkeparti udtalte her i Tinget ved Sagens første Behandling i 1916, at det stod ham ganske klart, at med disse 2 Mill. Kr. er vi ikke færdige.

Kommissionen er ved sine Undersøgelser kommet til det Resultat, at Landbrugets Interesser saa langt overstiger Fiskeriets, at Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal tilstræbe en Ferskvandstilstand eller en Brakvandstilstand i Fjorden, alene maa afhænge af, hvad der maa anses for fordelagtigst for Landbruget. Og efter at have fastslaaet, at den højeste Værdi af de i Afvandingen interesserede Arealer vilde kunne opnaas ved Ferskvandstilstand med lav Vandstand, saa kommer Kommissionen alligevel til det Resultat, at der bør anbefales en Brakvandstilstand, i alt Fald foreløbig, fordi, som der staar i Betænkningen, „Trangen til dyrkelig og bebyggelig Jord endnu ikke er til Stede, og fordi de nuværende Ejere anser en saa-

dan Ordning“ — altsaa med Ferskvandstilstand — „for meget utilfredsstillende“.

Men er saa ikke de i Betænkningen opstillede Tal, der skal vise, med hvor mange Millioner Kroner de i Afvandingen interesserede Arealer stiger i Værdi ved de forskellige Afvandsningsmetoder, ganske misvisende; for hvis Trangen eller Villien til fuldt ud at udnytte de Fordele, en Afvanding vil medføre, ikke er til Stede, saa maa Værdien af saadanne Foranstaltninger væsentlig forringes derved.

Der siges i Kommissionsbetænkningen til Støtte for Brakvandstilstanden, at Fjordfiskeriet vil være meget godt tjent med en saadan. Dette forekommer mig at være ganske i Strid med de Udtalelser, der er fremkommet fra Fiskeriinspektøren — Bilag 16 i Betænkningen —, hvor denne udtaler, at Saltvandstilstanden og Ferskvandstilstanden omtrent maa kunne sidestilles, medens Brakvandstilstanden fiskerimæssig set maa anses for den mindst heldige.

Hvad Spørgsmaalet om Fiskeriet paa Vesterhavet angaar, da er det vel utvivlsomt, at et sejlbart Udløb altid vil rumme betydelige Fordele for den ved Fjorden og paa Holsmlands Klit bosiddende Fiskerbefolkning, men det forekommer mig meget tvivlsomt om et saadant sejlbart Udløb kan opnaas ved de nu foreslaaede Anlæg. For virkelig at sikre et sejlbart Udløb vil det maaske inden ret længe blive nødvendigt at bygge Skyllerbassin eller Moler ud i Havet eller eventuelt bygge større Havneanlæg. Vil dette ikke altid være et meget risikabelt Foretagende, hvis Omkostninger ikke staar i et rimeligt Forhold til de opnaelige Fordele? Som Fiskeriinspektøren udtaler i den af mig tidligere nævnte Skrivelse, vil Udløbet efter hans Formening ikke faa nogen væsentlig Betydning ud over at tjene som Støttepunkt for et lokalt Fiskeri i et begrænset Havomraade.

For Havfiskeriets Vedkommende forekommer det mig ogsaa, at de Erfaringer, der er gjorte i de sidste Aar, efter at Udløb ved Gødelen er etableret, maa have stor Betydning. Jeg skal her henvise til det Andragende, som i Marts 1917 er sendt til Regering og Rigsdag fra Medlemmer af Fiskeriforeningen omfattende Nymindesag, Bjerregaard og nærmeste Omegn, og hvori det udtales, at Udløbet udfor Gødelen har holdt sig uforandret og med en Vanddybde, der er tilstrækkelig til, at Baadene med Lethed kan besejle Lø-